

**UTRENIA DUMINICII a XVIII a DUPĂ
RUSALII.
A PESCUIRII MINUNATE**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeul nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,

de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă țărâna mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineăță.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor întru întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și întru neazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Și să nu întri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind îmblânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeneste, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele,

lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftete trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe

noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru

că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv.
— Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 6

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

Apoi:

Troparul Învierii, glas 6

Puterile îngerești la mormântul Tău, și străjerii au amorțit; și sta Maria la mormânt, căutând preacuratul Tău trup. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul, întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață, Cel ce ai înviat din morți, Doamne, Mărire Ție!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Preacuvioasei, glas 8

Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Eufrosina, spiritul tău.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, al Învierii, glas 8

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi; și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne, glas 6

Mormântul deschis fiind și iadul tânguindu-se, Maria a strigat către Apostolii cei ascunși: Ieșiți, lucrătorii viei, propovăduiți vestea Învierii; înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, înaintea mormântului Tău stătea Maria Magdalena și plângea; și crezându-Te pe Tine grădinar, zicea: Unde ai ascuns pe Viața cea veșnică? Unde ai pus pe Cel de pe tronul Heruvimilor? Că aceia care-L străjuiau au amorțit de frică. Sau pe Domnul meu dați-mi-L mie, sau cu mine grăiți: Cel ce ai fost între morți și pe morți i-ai înviat, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Vestit-a mai dinainte Ghedeon zămislirea și tâlcuit-a David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu: că s-a coborât ca o rouă peste lână Cuvântul în pânțele tale și ai odrăslit fără sămânță, pământule sfinte, pe Mântuirea lumii, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de daruri.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și*

toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 6

Viața în mormânt zăcea și pecetea peste piatră era pusă. Ca pe un împărat adormit străjuiau ostașii pe Hristos; și pe vrășmașii săi cu orbire lovindu-i, a înviat Domnul.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Închipuit-a mai înainte Ioná îngroparea Ta, iar Simeon a tâlcuit scularea cea dumnezeiască, nemuritorule, Doamne; că Te-ai coborât ca un mort în groapă, Cel ce ai zdrobit porțile iadului; dar ai înviat fără stricăciune ca un Stăpân, spre

mântuirea lumii, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai luminat pe cei din întuneric.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce și a înviat din morți, pe Hristos Dumnezeuul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir;

vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 6

Cu moartea Ta cea de voie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă Raiul cel de demult și, înviind din morți, ai izbăvit din stricăciune viața noastră.

Antifoanele glasului 6

Antifonul I

La cer ochii mei ridic, către Tine, Cuvântule: Milostivește-Te spre mine, ca să viez Ție.

Miluieste-ne pe noi, defăimații, făcându-ne vase de bună treabă Ție, Cuvântule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este începutul a toată mântuirea: de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul II

De n-ar fi fost Domnul cu noi, nimeni dintre noi n-ar fi putut sta împotriva vrăjmașului; că acei care biruiesc, de aici se înalță.

Cu dinții lor să nu fie apucat sufletul meu, ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie! Cum mă voi mântui de vrăjmași, iubitor de păcate fiind?

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, pentru vrăjmași sunt înfricoșători și tuturor minunați, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile sale nu-și tinde ceata dreptilor, ajutor avându-Te pe Tine, Mântuitorule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este stăpânia peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 6

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. (Ps. 79, 2)

Stih: **C**el ce paști pe Israel, ia aminte. (Ps. 79, 1)

Doamne, deșteaptă puterea Ta și vino, ca să ne mântuiești pe noi. (Ps. 79, 2)

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfînți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă *Toată suflarea...* pe glasul 6

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a IV-a, a Învierii. Evanghelia după Luca (24, 1-12)

In ziua cea dintâi a săptămânii, dis-de-dimineată, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Ele au găsit piatra răsturnată de pe mormânt și, intrând, nu au

găsit trupul Domnului Isus. Dar, fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare. Atunci ele, înfricoșându-se, și-au plecat fața la pământ. Ei însă au zis către ele: Pentru ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte cum v-a spus vouă, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi să învie. Atunci ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Și, întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar ele erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria lui Iacob și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Dar spusele femeilor au părut înaintea lor ca o minciună și nu le-au crezut. Însă Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt și, aplecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de cele întâmplare.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne

Închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,

prinosul și arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și în pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeuule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor

dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Preacuvioasei maici Eufrosina a cărei pomenire o facem și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 6, din Octoih.
Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.
Canonul Preacuvioasei maici Eufrosina,
din Minei, glas 5.**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 6

Irmos:

Ca pe uscat umblând Israel, cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruință.

Bunule Isuse, tinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Iți cântăm toți cântare de biruință.

Cu teamă, ca o roabă la poruncă, apropiatu-s-a moartea de Tine, Stăpânul vieții, Cel ce printr-înșa ne dai nouă înviere și viață fără sfârșit.

A Născătoarei

Primind pe Ziditorul tău, precum însuși a voit, întrupat fără sămânță, mai presus de minte, din pântecel tău, Curata, te-ai arătat cu adevărat Stăpână a fapturilor.

Canonul Crucii și Învierii

Înaintea divanului lui Pilat, la judecată fără de lege, stătut-a de bună voie, ca un vinovat, Judecătorul; și de mâna nedreptății peste obraz a fost lovit Dumnezeu, de Care se cutremură pământul și cele cerești.

Întinsu-Ți-ai palmele Tale cele dumnezeiești, Mântuitorule, pe preacurată Crucea Ta cea de viață făcătoare și ai adunat spre cunoștința Ta, Stăpâne, pe neamurile cele ce cinstesc mărita Ta răstignire, Doamne.

A stat cea fără prihană lângă Crucea Ta, Mântuitorule, vărsând izvoare de lacrimi, privind la roadele de sânge cele din coasta Ta, Hristoase, și mărintd îndurarea Ta cea neasemănată.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Gustând Eva din mâncarea cea din pom a neascultării, a adus blestemul, dar tu, Curată, l-ai

dezlegat, născând pe Hristos, începătura binecuvântării.

Ceea ce pe Hristos, Mărgăritarul fulgerului dumnezeiesc L-ai născut, negura patimilor și tulburarea greșelilor mele risipește-le, Curată, cu lumina strălucirii tale.

Pe așteptarea neamurilor a văzut-o de mai înainte Iacob în chip tainic, cu ochii minții, pe Dumnezeu cel întrupat din tine, Care ne mântuiește pe noi prin mijlocirea ta.

Canonul Preacuvioasei

Luminează-mă cu lumina rugăciunilor tale, preacinstită, pe mine care astăzi laud sfânta și cea cu adevărat vrednică de laudă, cu cântări de Dumnezeu veselitoare, pomenirea ta, ceea ce porți numele Dumnezeieștii veselii.

Dorind numai dumnezeiasca frumusețe a lui Hristos și îndulcindu-te cu frumusețile Lui fără de materie, ai urât frumusețea trupului, mărito, îndeletnicindu-te cu dumnezeieștile priviri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ceea ce ești mireasă înfrumusețată cu podoabele virtuților, te-ai logodit cu Domnul cel adevărat frumos într-o podoabă, Eufrosina, părăsind pe logodnicul cel vremelnic și toată veselia vieții.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu totul este dorire și îndulcire și viață, Cel ce, pentru prisosul bunătății, a răsărit din tine, Fecioară Preacurată. Pe Acela roagă-L să mă mântuiască pe mine, cel ce neîncetat te fericesc pe tine.

Cântarea I a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 6

Irmos:

Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Bunule Isuse, tinzându-Ți palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoința Tatălui. Pentru aceasta, Iți cântăm toți cântare de biruință.

Pe Dumnezeu văzându-L răstignit cu trupul, zidirea se pierdea de frică; dar s-a ținut tare cu palma cea cuprinzătoare, a Celui ce S-a răstignit pentru noi.

A Născătoarei

Minunea nașterii tale celei dumnezeiești, Curată, covârșește toată rânduiala firii; că pe

Dumnezeu L-ai zămislit în pântece, mai presus de fire, și născându-L, ai rămas pururea fecioară.

Canonul Crucii și învierii

În mormânt fiind până a treia zi, prin scularea cea făcătoare de viață, ai înviat pe cei omorâți mai înainte; care, de osândă fiind dezlegați, cu bucurie se veseleau strigând: Iată, mântuirea, venit-ai, Doamne.

Mărire sculării Tale, Mântuitorul nostru, că pe noi din iad și din stricăciunea morții ne-ai mântuit, ca un atotputernic; și, cântând, strigăm: Nu este sfânt afară de Tine, Doamne, Iubitorule de oameni.

Pe Cel născut din tine, când L-ai văzut rănit cu sulița, te-ai rănit la inimă, Preasfântă, cu totul fiară prihană, și, spăimântându-te, ziceai: Ce Ți-a dat Ție, Fiule, poporul cel fără de lege?

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Trupul meu cel stricăcios și muritor, Preacurată Maica lui Dumnezeu, din pânțelele tău în chip de negrăit luându-I Cel bun, și nestricat făcându-l, pe veci cu Sine l-a unit.

Pe Dumnezeu văzându-L întrupat din tine, Fecioară, s-au spăimântat de frică cetele îngeruști; și, ca pe o Maică a lui Dumnezeu, cu cântări fără încetare te cinstesc.

Spăimântatu-s-a profetul Daniel, văzându-te pe tine, Maica lui Dumnezeu, munte ceresc, din care fără de mână s-a tăiat piatra și jertfelnicele diavolești cu tărie le-a zdrobit.

Canonul Preacuvioasei

Răbdând cu tărie nevoințele, ai pierdut măiestriile vrăjmașului și năpădirile diavolilor le-ai surpat și te-ai asemănat cu îngerii, ca una care, în trup muritor fiind, la nemurire ai cugetat, Maică Eufrosina.

Viața ta, Eufrosina, veselește inimile sihaștrilor, fiind întărire și povățuire către poruncile cele de mântuire, către căile nestricăciunii, către dragostea cea preaaleasă a Ziditorului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pomenirea ta cea luminată și vrednică de laudă, dumnezeiește luminează adunările credincioșilor, îndulcește cetele Cuvioșilor, veselește adunările îngerilor, a căror viețuire râvnind, împreună cu ei petreci acum ca un înger.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Viforul cel cumplit al patimilor mă tulbură, vânturile cele potrivnice mă cufundă în adânc, și furtuna păcatului îmi clatină inima. Născătoare de Dumnezeu, tu mă mântuiește pe mine, cel ce curat te preamăresc.

**Cântarea a III-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Preacuvioasei, glas 2

Dorind să câștigi viața cea de sus, desfătarea cea de jos ai părăsit-o de tot, și ai locuit între bărbați, preafrumoasă Eufrosina, ceea ce pentru Mirele tău Hristos ai defăimat pe logodnicul cel vremelnic.

Icos

Desfătându-ne sufletele cu bucurie și cu veselie, veniți cu osârdie, ca să auzim cuvânt minunat. Că această faptă covârșește toată mintea și o uimește. Că femeie locuind în mijlocul bărbaților, l-a biruit pe Veliar, și focul dulceților l-a călcat și nicidecum nu s-a ars. Că cea neîntinată, dorind pe Hristos, l-a defăimat pe logodnicul cel vremelnic.

Sedealna Preacuvioasei, glas 5

Slăbiciunea femeiască întărind-o fără gând de îndoială, cu nădejdiile cele cerești ai locuit între bărbați, de Dumnezeu insuflată fecioară; și prin

osteneli și prin neadormite rugăciuni l-ai supus pe amăgitorul Evei sub călcâiele tale. Pentru aceasta, cu credință te ferim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei, glas 5

Toată nădejdea mea în tine o pun, Născătoare de Dumnezeu, să nu mă rușinezi, Preacurată. Să nu-mi pierd nădejdea, ceea ce ești bună. Că numai la tine îndrăznind, cu bună îndrăzneală biruiesc puterile cele potrivnice și le surp laudându-mă, ca unul ce te am pe tine ajutătoare nebiruită.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 6

Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă stricând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Înflorita pomul vieții celei adevărate, Hristoase; că Crucea s-a înfipt și, adăpându-se cu sângele și cu apa, din coasta Ta cea nesticăcioasă, nouă viață ne-a odrăslit.

De acum șarpele nu mă va mai amăgi cu dumnezeire mincinoasă; că Hristos, îndumnezeitorul firii omenești, acum mi-a deschis mie, fără împiedicare, cărarea vieții.

A Născătoarei

Cu adevărat negrăite și neînțelese sunt tainele nașterii tale celei cu dumnezeiască cuviință, celor ce sunt pe pământ și în cer, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Canonul Crucii și învierii

Cinstită Crucea Ta o cinstim, Hristoase, și cuiele și sfânta suliță, împreună cu trestia, cununa cea de spini, prin care din stricăciunea iadului ne-am mântuit.

Mormântul Te-a primit pe Tine, Mântuitorule, Cel ce Te-ai arătat mort de voie pentru noi, dar n-a putut nicidecum să Te țină, Cuvântule, căci ca un Dumnezeu ai înviat, mântuind neamul nostru.

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, ceea ce ai născut oamenilor pe Mântuitorul Hristos, mântuiește-ne de primejdii și de chinuri, pe noi care alergăm cu credință la dumnezeiescul tău acoperământ.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Lăudămu-te, Preacurată, pe tine cea cu totul fără prihană, noi cei ce ne-am mântuit prin tine, și cu dreapta credință cântând, strigăm: Binecuvântată ești, pururea Fecioară, care pe Dumnezeu L-ai născut.

Născut-ai pe Lumina cea neapusă, Preafericită Fecioară, care luminează prin trup

celor ce sunt în întunericul vieții, și bucurie ai izvorât celor ce te laudă pe tine, pururea Fecioară.

Harul a înflorit, Legea a încetat, prin tine, Preasfântă; că tu, Curată, pururea Fecioară, ai născut pe Domnul, Cel ce ne dă nouă iertare.

Canonul Preacuvioasei

Fiindu-ți gândul la Tatăl cel ceresc, logoditorul sufletelor, dragostea de tată și de mirele cel vremelnic nu te-a oprit a nu umbla pe calea mântuirii.

Ca un finic cu cuget dumnezeiesc ai înflorit dulceața dreptății și ca un cedru, lângă ape, ai înmulțit roadele virtuților înfrânării, de Dumnezeu cugetătoare Eufrosina.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu focul postirii ai ars până la cenușă dulcelele cele uscăcioase. Și înfierbântându-te de jăratecul dragostei Domnului, ai strălucit razele minunilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind îndurătoare, arată-ți îndurarea către ticălosul meu suflet, care cumplit este întunecat de patimile păcatelor și suspină, Născătoare de Dumnezeu preacurată.

**Cântarea a IV-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Sfatul cel neînțeles și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 6

Irmos:

Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greșelilor.

Făcutu-mi-au acum loc heruvimii și sabia cea de foc, Stăpâne, dă înapoi, văzându-Te pe Tine, Cuvântule al lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, făcând cale tâlharului în rai.

De acum nu mă voi mai teme de întoarcerea în pământ, Stăpâne Hristoase, că Tu, prin învierea Ta, pentru bunătatea Ta cea multă, pe mine, cel părăsit, m-ai ridicat de la pământ la înălțimea nesticăciunii.

A Născătoarei

Mântuiește, Stăpâna cea bună a lumii, pe cei ce din suflet te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu; că pe tine te-am dobândit ocrotitoare nebirită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu adevărat.

Canonul Crucii și învierii

Cu mâncarea din pom în rai fiind amăgit, începătorul neamului a alunecat într-o stricăciune, neascultând porunca Ta, Preabunule Doamne. Dar, prin Cruce, l-ai ridicat pe el din nou la

frumusețea cea dintâi, făcându-Te ascultător Tatălui, Mântuitorule.

Prin moartea Ta, Bunule, s-a zdrobit puterea morții și izvorul de viață nouă ne-a izvorât și nemurirea ni s-a dăruit. Pentru aceasta, cu credință ne închinăm îngropării și învierii Tale, prin care, ca un Dumnezeu, toată lumea ai luminat-o.

Cel ce locuiește în ceruri, Domnul și Făcătorul tuturor, în pântecele tău S-a sălășluit în chip de negrăit, ceea ce ești cu totul fără prihană, mărimdu-te pe tine, cea mai înaltă decât cerurile și mai sfântă decât cetele cele fără de materie. Pentru aceasta, acum cei de pe pământ pe tine te fericim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Strălucind prin curăție luminat, te-ai făcut dumnezeiesc locaș al Stăpânului, Prealăudată; că tu, Una, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu, în brațe ca pe un prunc purtându-L pe Dânsul.

Purtând frumusețea cea cerească a sufletului tău cel preaînfrumusețat, te-ai făcut Mireasă a Iui Dumnezeu, pecetluită fiind cu fecioria, Curată, și lumea luminând cu strălucirea curăției.

Să se tânguiască adunarea celor ce nu te mărturisesc pe tine adevărată Maică a lui Dumnezeu, Curată. Că tu te-ai arătat nouă ușă a Luminii celei dumnezeiești, Care risipește negura greșelilor.

Canonul Preacuvioasei

Cu lumina dumnezeieștilor fapte te-ai arătat, cinstită, ca piatra smaraldului în mijlocul bărbaților, arătând lupte bărbătești și veselind pe Domnul.

Vărsând lacrimile, ca niște miresme, te-ai umplut de miros bun; și, mărindu-te ca un mir de mult preț, te-ai adus lui Dumnezeu mireasă nestricată.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Toată dorirea ta ai pus-o către Dumnezeu, pe El dorindu-L, pe El căutându-L, și Legea Lui cea de mântuire, urmând, fecioară.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pruc Tână ai născut, Preacurată, pe Cel ce mai înainte de veci a strălucit din Tatăl cel fără de început. Pe Acela roagă-L pentru lume, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a V-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești mântuire tuturor celor ce te laudă.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 6

Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Răstignindu-Te, Stăpâne, cu piroanele, blestemul cel ce era asupra noastră l-ai nimicit; iar cu sulița fiind împuns în coastă, zapisul lui Adam rupându-l, lumea ai eliberat.

Adam prin înșelăciune poticnindu-se, jos s-a prăvălit, în prăpastia iadului. Cel ce ești din fire Dumnezeu și îndurat, Te-ai coborât spre căutare și, pe umeri purtându-i, împreună cu Tine I-ai înviat.

A Născătoarei:

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul călăuzitorul, potolește

tulburarea patimilor mele cea fără astâmpăr și cumplită și dă liniște inimii mele.

Canonul Crucii și învierii

Ucigătoare de Hristos și omorătoare de profeți s-a arătat mulțimea evreilor; că precum de demult nu s-a temut să ucidă pe profeți, care erau raze de taină ale adevărului, așa și acum, împinși de pizmă, au ucis pe Domnul, pe Care L-au propovăduit aceia atunci; dar pentru noi viață s-a făcut omorârea Lui.

Cuprins ai fost, dar n-ai fost ținut în mormânt, Mântuitorule; că, deși ai gustat moarte de voie, Cuvântule, dar ai înviat ca un Dumnezeu nemuritor, împreună sculând pe cei legați din iad, și bucurie dând în schimb femeilor, în locul întristării celei de demult.

Lipsit de cinstire și pierit s-a arătat chipul trupului Tău, mai mult decât oamenii, în vremea patimii, că după ființa Dumnezeirii, împodobit cu frumusețe s-a arătat lui David. Ci, cu toiagul împărăției Tale sfărâmând tăria vrăjmașilor, zis-a

cea Curată: Fiul meu și Dumnezeuule, scoală-Te din groapă!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Moise cel mare între profeți, mai înainte te-a descris pe tine chivot, masă, sfeșnic și năstrapă, însemnând în chipuri întruparea din tine a Celui Preaînalt, Maică-Fecioară.

Omorâtu-s-a moartea și s-a zdrobit stricăciunea, osândirea lui Adam aruncându-se asupra Celui născut al tău, Stăpână. Că ai născut pe Viața, Care mântuiește din stricăciune pe cei ce te laudă pe tine.

Lega a slăbit, umbră a trecut, când S-a arătat mic darul cel mai presus de minte și de cuget al nașterii din tine a lui Dumnezeu și Mântuitorului, Fecioară mult lăudată.

Canonul Preacuvioasei

Ca o curată și fără prihană, și ca o frumoasă și împodobită, te-ai logodit cu Mirele Cuvântul, Care te păzește pe tine în veci neîntinată.

Cu suspinuri și cu lacrimi căutând pe Ziditorul, ca o aleasă te-ai învrednicit a-L vedea pe El, împreună cu cei aleși, ceea ce ești vrednică de laudă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Arătatu-te-ai pildă înfrânării și chip însuflețit curăției, celor ce cu credință laudă sfințită pomenirea ta, Eufrosina.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai presus de minte și de cuvânt ai născut pe Ziditorul cel fără de ani, Care mântuiește de toată întinarea pe cei ce te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu preasfântă.

**Cântarea a VI-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul lăudat, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărink pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Cu palma cea începătoare de viață, înviind pe toți cei din taințele cele mai întunecoase, Dătătorul de viață, Hristos-Dumnezeu, înviere a dăruit frământăturii omenești; că este Mântuitor tuturor, Înviere și Viață și Dumnezeu a toate.

Icos

Crucea și îngroparea Ta, Dătătorule de viață, le laudăm credincioșii și le cinstim; că iadul ai legat, Nemuritorule, ca un Dumnezeu atotputernic, și pe morți împreună i-ai înviat, și porțile iadului le-ai sfărâmat și puterea morții ai zdrobit, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pământenii cu dragoste Te mărim pe Tine, Cel ce ai înviat și ai surpat puterea vrăjmașului celui atotpierzător, și ai înviat pe toți cei ce au crezut în Tine, și lumea ai mântuit-o de săgețile șarpelui și, ca singurul Puternic, de înșelăciunea vrăjmașului ne-ai mântuit. Pentru aceasta, laudăm cu dreaptă credință Învierea Ta, prin care ne-ai mântuit, ca un Dumnezeu a toate.

Sinaxar

În această zi, a douăzeci și cincea, Duminica a XVIII a după Rusalii, pomenirea Preacuvioasei maici Eufrosina.

Cu ale ei sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii Cântarea VII, glas 6

Irmos:

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Tânguindu-se soarele pentru patima Ta, în negură s-a învăluit și ziua, peste tot pământul, Stăpâne, lumina s-a întunecat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Îmbrăcatu-s-au intru lumina cele de dedesubt prin coborârea Ta, Hristoase; iar

strămoșul arătându-se plin de bucurie, dănuind a săltat, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei

Prin tine, Maică-Fecioară, luminează strălucitoare a răsărit la toată lumea, că tu ai născut pe Dumnezeu, Ziditorul tuturor, pe Care roagă-L, Preacurată, să ne trimită nouă credincioșilor mare milă.

Canonul Crucii și învierii

O, neobișnuit lucru! Cel ce a mântuit pe Israel din robia lui Faraon a fost răstignit de voie de către acela și a dezlegat legăturile greșelilor; Căruia cu credință cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, binecuvântat ești.

Pe Tine, Mântuitorul, în locul căpățanii Te-au răstignit fiii cei necredincioși ai călcătorilor de lege, pe Cel ce ai sfărâmat porțile cele de aramă și încuietorile, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Mântuitorule-Dumnezeule, binecuvântat ești.

Născând pe Mântuirea Evei celei de demult, din blestem ai dezlegat pe Adam, Fecioară curată. Pentru aceasta, împreună cu îngerii, pe Tine și pe Fiul tău te laudăm și strigăm: Mântuitorule Dumnezeule, binecuvântat ești.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, nașterea ta mai înainte închipuind-o; că Focul cel dumnezeiesc pe tine nearzându-te, S-a sălășluit întru tine, și pe toți i-a învățat să strige: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Pe tine te fericesc marginile pământului, preacurată Maică, precum ai profețit, fiind luminate cu strălucirile tale cele purtătoare de lumină; și în har cântând, strigă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Dinții cei vătămători i-a înfipt în mine șarpele cel preaviclean; dar i-a zdrobit pe ei Fiul tău, Maica lui Dumnezeu, iar mie mi-a dat tărie să strig: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul Preacuvioasei

Lumină ți-a răsărit ție, împreună și veselie, lăudată Eufrosina. Că ți-a fost cugetul drept, cântând: Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Purtând toiag Crucea, care te întărea pe tine, Cuvioasă, nevătămată ai trecut primejdiile demonilor, cântând: Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Inima ta, Cuvioasă, locaș ai făcut-o Sfântului Spirit, Cel ce te-a întărit și te-a arătat pe tine mai tare decât duhurile cele viclene.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Dumnezeu cel fără de trup, îmbrăcat cu trup L-ai născut, Preacurată, ca să ne mântuiască pe noi, cei ce cântăm: Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Cântarea a VII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 6

Irmos:

Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfă dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe poporul cel altădată ucigător de profeți, pizma I-a făcut acum ucigător de Dumnezeu, spânzurându-Te pe Cruce, Cuvântule al lui Dumnezeu, pe Care Te preaînălțăm intru toți vecii.

Sânurile cele cerești nu le-ai părăsit și, în iad coborându-Te, ai sculat împreună cu Tine,

Hristoase, pe tot omul care zăcea în putreziciune și care Te preaînălță într-o toți vecii.

A Născătoarei

Din lumină L-ai zămislit pe Cuvântul cel dătător de lumină și, născându-L pe Acesta în chip de negrăit, te-ai preamărit; că Spiritul cel dumnezeiesc S-a sălășluit într-o tine, Fecioară. Pentru aceasta, te laudăm într-o toți vecii.

Canonul Crucii și învierii

Spăimântatu-s-a tot auzul, că Cel Preaînalt de voie a venit pe pământ, ca să surpe tăria iadului prin Cruce și prin îngropare și pe toți să-i ridice a striga: Tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L într-o toți vecii.

Încetat-a tirania iadului și împărăția lui nimic nu mai este de acum înainte; că, pe Cruce, pe pământ, pironindu-Se Dumnezeu, Cel ce este peste toate, puterea iadului a zdrobit; pe Care tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L într-o toți vecii.

O, nespusă iubirea Ta de oameni și negrăitele bunătăți, Hristoase! Că, pe mine văzându-mă pierind în temnița iadului, patimile răbdând, m-ai mântuit. Pentru aceasta, Te binecuvântăm pe Tine, Stăpânul tuturor, și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Tu, haină aurită, ca pe o împărăteasă luminându-te Fiul tău cu raza Spiritului, de-a dreapta Sa te-a așezat, Preacurată; pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cel ce a înființat lumea numai cu voia Și-a luat trup din preacuratul tău pântece, vrând să-l zidească din nou; pe Acesta Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Locaș dumnezeiesc al unirii Cuvântului cu mine, omul, te-ai făcut, Preacurată, strălucind luminat cu lumina fecioriei. Pentru aceasta, te laudăm întru toți vecii.

Canonul Preacuvioasei

Mântuitu-te-ai, fecioară, de materia patimilor, râvnind îngerilor celor fără de materie, și cânti împreună cu aceștia: pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Viață ți-a dat ție Vistierul vieții, că ai urmat pașilor Lui, și de frumusețea Lui cea dumnezeiască ai dorit; cu Acesta împreună te și veselești întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Înălțatu-te-ai către locașurile cele adevărate ale vieții celei veșnice: dorirea pe care o râvneai ai dobândit-o, fecioară, îndulcindu-te de lemnul vieții și preainălțând pe Hristos în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu totul aleasă și cu totul Înfrumusețată te-ai arătat, Fecioară, pe care Dumnezeu te-a iubit și

pe care te-a ales, pururea preamărită. Pentru aceea te laudăm întru toți vecii.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: **M**ărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii **Cântarea IX, glas 6**

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te ferim.

Nepărtaș la patimi ai rămas Tu, Cuvântule al lui Dumnezeu, deși în trup împreunat ai fost cu

patimile; dar pe om l-ai dezlegat din patimi, făcându-Te patimă pentru patimi, Mântuitorul nostru; că Tu singur ești nepătimitor și atotputernic.

Stricăciunea morții primind, Ți-ai păstrat trupul Tău fără să guste stricăciune; iar sufletul Tău cel de viață făcător și dumnezeiesc n-a rămas în iad, Stăpâne; ci, ca dintr-un somn sculându-Te, pe noi împreună cu Tine ne-ai sculat.

A Treimii

Pe Dumnezeu-Tatăl și pe Fiul cel împreună fără început, toți oamenii Îl mărim cu buze curate; iar puterea cea negrăită și preamărită a Sfântului Spirit o cinstim. Că Tu singură ești atotputernică, Treime nedespărțită.

Canonul Crucii și învierii

Deși Te-ai coborât în mormânt ca un mort, Dătătorule de viața, dar tăria iadului ai zdrobit, Hristoase, împreună sculând pe morții pe care îi și înghițise; și înviere ai dat, ca un Dumnezeu, tuturor celor ce cu credință și cu dragoste Te măresc pe Tine.

Să se bucure făptura și ca un crin să înflorească, pentru că Hristos S-a sculat din morți, ca un Dumnezeu. Unde-ți este acum, moarte, boldul tău? să strigăm. Unde-ți este, iadule, biruința ta? Doborâtu-te-a la pământ Cel ce a înălțat fruntea noastră, ca un îndurat.

Purtat-ai pe Cel ce poartă toate și ai ținut ca pe un prunc pe brațele tale pe Cel ce ne-a mântuit pe noi din mâna luptătorului vrăjmaș, Preacurată Stăpână; și ai văzut ridicat pe lemnul Crucii pe Cel ce ne-a ridicat pe noi din groapa răutății.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Stea din Iacob, strălucind cu razele Dumnezeirii, a răsărit acum celor țiinuți de întuneric, din tine Preacurată, Hristos-Dumnezeu, Cuvântul cel întrupat; prin Care luminați fiind, cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Întărindu-mă cu puterea și cu darul tău, cântare cu osârdie din inimă ți-am pus ție înaintea. Primește-o, Fecioară curată, răsplătindu-mi cu

darul tău cel mult luminat, din vistieriile cele nestrucate, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Arătatu-te-ai aievea război de țesut al Dumnezeirii, întru care Cuvântul Și-a țesut haina trupului, îndumnezeind chipul meu, Fecioară; întru care îmbrăcându-Se, a mântuit pe toți cei ce din cuget curat te măresc pe tine.

Canonul Preacuvioasei

Praznic sfințit săvârșind ceata monahilor, întru pomenirea ta cea de Dumnezeu luminată, adunarea sihatriilor se veselește. Că te-ai arătat lumină tuturor, cinstită Eufrosina, vrednică de laudă.

Ca un odor cinstit te-ai făcut Bisericii celei cerești; ca un crin ai înflorit în curțile lui Dumnezeu; ca un trandafir cu miros dulce te-ai adus Împăratului tuturor și ca un mir de cinste, Eufrosina, Preafericită.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sfântă pomenirea ta sfințește astăzi pe credincioși, izvorând luminare de sfințenie. Întru care ne rugăm ție ca unei mirese alese a lui Hristos, Eufrosina, prin rugăciunile tale miluiește pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Fecioară, ceea ce ești ușa Luminei, luminează-mă cu lumina feței tale pe mine cel ce zac întru întunericul patimilor, ca să nu mă cuprindă noaptea morții pe mine, cel ce toată nădejdea mântuirii mele în tine am pus-o.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul omenesc să salte cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, laudând mărită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (De 2 ori.)— Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a IV-a. A Învierii

Cu fapte bune luminându-ne, să vedem pe bărbații, cei ce stau la mormântul cel de viață purtător, în veșminte stră-lucitoare, și pe purtătoarele de mir plecându-și fața la pământ; învierea celui ce stăpânește cerurile să o cunoaștem, și la viața cea în mormânt să alergăm cu Petru, și de ceea ce s-a făcut minunându-ne, să așteptăm, să vedem pe Hristos.

A Născătoarei de Dumnezeu

Bucurați-vă, zicând, ai schimbat întristarea strămoșilor, Doamne, aducând în lume bucuria învierii tale. De aceea, Dătătorule de viață, pentru aceea ce te-a născut, trimite lumina care luminează inimile, lumina milelor tale, ca să-ți strigăm ție: iubitorule de oameni Dumnezeumule, mărire învierii tale.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 6, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Crucea Ta, Doamne, viață și înviere poporului Tău este; și întru ea nădăjduind, pe Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluiește-ne pe noi.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Îngroparea Ta, Stăpâne, Raiul a deschis neamului omenesc; și, din stricăciune mântuindu-ne, pe Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Cu Tatăl și cu Spiritul pe Hristos să-L lăudăm, pe Cel ce a înviat din morți, și către Dânsul să grăim: Tu ești viața și învierea noastră; miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

A treia zi ai înviat din groapă, Hristoase, precum este scris, și împreună ai sculat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta, Te și mărește neamul omenesc și laudă Învierea Ta.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Doamne, mare și înfricoșătoare este taina Învierii Tale; că așa ai ieșit din mormânt, ca un mire din cămară, cu moartea pe moarte zdrobind, ca pe Adam să-l mântuiești. Pentru aceasta, în ceruri Îngerii dănuiesc și pe pământ oamenii măresc bună-milostivirea Ta ce s-a făcut spre noi, Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

O, călcătorilor de lege iudei, unde sunt pecetele și arginții pe care i-ați dat ostașilor? Nu s-a furat Vistieria, ci a înviat ca un puternic; ci voi înșivă v-ați rușinat, lepădându-vă de Hristos, Domnul mării, Cel ce a pățimit și S-a îngropat și a înviat din morți. Aceștia să ne închinăm.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Mormântul pecetluit fiind, cum vi s-a furat, iudeilor, care ați așezat străjeri și semne ați pus? Ușile încuiate fiind, a ieșit Împăratul. Sau ca pe un mort puneți-L de față, sau ca unui Dumnezeu închinați-vă cu noi, cântând: Mărire Crucii tale, Doamne, și Învierii Tale!

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

La mormântul Tău cel primitor de viață au ajuns mironosițele femeii tânguindu-se, Doamne, și miruri purtând, trupul Tău cel preacurat îl căutau să-l ungă. Dar au aflat Înger purtător de lumină, pe piatră șezând și către dânsule grăind: Pentru ce plângeți pe Cel ce a izvorât din coastă viața lumii? Ce căutați în mormânt, ca pe un mort, pe Cel fără de moarte? Ci mai degrabă, alergând, vestiți Ucenicilor Lui bucuria cea a toată lumea, a măritei Sale Învieri, prin care luminându-ne și pe noi, Mântuitorule, dăruiește-ne curățire și mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a IV a. A Învierii, glas 4

Foarte de dimineață era, și femeile au venit la mormântul tău, Hristoase; și trupul cel dorit nu l-au aflat; pentru aceasta nedumerindu-se ele, cei ce le-au stat înaintea în veșminte strălucitoare, le-au zis: Ce căutați pe cel viu cu cei morți? A înviat, precum a spus mai înainte: de ce nu vă aduceți aminte de cuvintele lui? Cărora crezând, cele ce văzuseră au vestit; dar li s-a părut a fi minciună bunele vestiri; așa au fost încă târzi învătăceii;

dar Petru a alergat, și văzând, a mărit întru sine minunile tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Inviat-ai din mormânt, și legăturile iadului le-ai rupt, stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele potrivnicului scăpându-i. Arătându-te pe tine Apostolilor tăi, i-ai trimis la propovăduire, și printr-înșii pacea ta ai dăruit lumii, unule mult milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*